

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.678 van 30 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 10 november 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 14 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat K. DHAENE en van attaché F. VEREKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Torbesh, afkomstig uit Tetevo, Macedonië. U zou reeds van jongs af an wegens uw afkomst op verschillende wijzen zijn gediscrimineerd. Zo zou u niet hebben kunnen genieten van goede medische zorgen en zou u ook geen goede scholing hebben gekregen. Bij de discussie over de etnische verdeling van Macedonië zou u zich steeds hebben verzet tegen het feit dat de Torbesh niet als afzonderlijke bevolkingsgroep werden beschouwd. Daarom zou u zich in 2002 hebben aangeboden om mee te werken aan de volkstelling die toen werd georganiseerd. Van 20 tot 30 oktober 2002 zou u hebben deelgenomen aan de selecties en u zou zijn geslaagd. U zou zijn ingezet in Tetevo, Brzenica en Zelino. Na het einde van de volkstelling, meer bepaald op 10 december 2002, zou u

gegevens die waren verzameld hebben doorgegeven aan uw oom, Nebija (I.) (O.V. X). U zou dit echter hebben gedaan alvorens de officiële resultaten naar buiten werden gebracht. U zou met deze resultaten uw oom, die een rapport aan het schrijven was in verband met de ontwikkeling van de civiele maatschappij en de democratisering in uw regio, hebben willen helpen door hem gegevens over de Torbesh door te geven. Na de publicatie van het rapport, waarin negatief werd bericht over de Macedonische staat, zou u er onmiddellijk zijn van verdacht bepaalde zaken te hebben gelekt. U zou op verschillende wijzen zijn bedreigd. Zo zou u geregeld anonieme sms'jes en een anonieme dreigbrief hebben ontvangen, waarin uw afkomst belachelijk werd gemaakt. Hierom zou u naar de politie zijn gestapt, maar die zou u hebben gezegd dat ze belangrijkere zaken aan haar hoofd had. Toen u vervolgens vroeg om deze reactie op papier te zetten, zou u op een gewelddadige wijze zijn bedreigd. U zou daarna een anonieme brief aan de afdeling van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) in Macedonië hebben verstuurd waarin u uw beklag deed over deze reactie van de politie. In die tijd zou u ook nog een aantal opzoeken hebben gedaan over de Torbesh-bevolkingsgroep. U zou uw bevindingen hebben willen doorgeven aan allerlei mensenrechtenorganisaties, zoals Amnesty International, maar uit angst dat ze uw identiteit zouden doorgeven aan de Macedonische autoriteiten, zou u hiervan hebben afgezien. Op 3 december 2004 zou u hebben vastgesteld dat onbekenden tijdens uw afwezigheid uw woning waren binnengedrongen, hadden geprobeerd uw computer te kraken en uw paspoort hadden meegenomen. Volgens u is dit het werk van de geheime dienst. U zou dit bij de politie hebben aangegeven, maar die zou opnieuw nagelaten hebben u te helpen. Op 7 december 2004 zou u door iemand van de geheime Macedonische politie zijn opgebeld met de boodschap dat u zich onmiddellijk moest aanbieden. U zou niet op dit bevel zijn ingegaan. De volgende dag zou een agent naar u thuis zijn gekomen en zou tegen uw moeder hebben gezegd dat u zich diende aan te bieden, zoniet zouden er erge dingen kunnen gebeuren. U zou vervolgens zijn ondergedoken en zou, omdat u meende dat uw leven in gevaar was, hebben besloten uw land te ontvluchten. Op 10 december 2004 zou u Macedonië hebben verlaten en op 12 december 04 zou u hier zijn aangekomen. Twee dagen later hebt u hier een asielaanvraag ingediend. U bent in het bezit van de volgende documenten: een scan van uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte, een kaart waaruit blijkt dat hebt meegewerkt aan de volkstelling in 2002, een toelating voor deelname aan deze volkstelling, een bewijs van goed gedrag en zeden d.d. 3 december 2004, het rapport dat uw oom voor de NAVO heeft geschreven getiteld 'L'OTAN dans les Balkans et l'initiative pour l' Europe du Sud-Est; les ONG acteurs essentiels du développement de la société civile et de démocratisation en Europe du Sud-Est' en allerlei mensenrechtenrapporten over situatie van minderheden in Macedonië."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, tracht verzoeker de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Derhalve kan er van worden uitgegaan dat hij de schending van de materiële motiveringsplicht inroept.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt :

"Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo zijn tussen uw opeenvolgende verklaringen tegenstrijdigheden waar te nemen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken slechts één keer een dreigbrief te hebben ontvangen (DVZ-gehoorverslag vraag 41). Tijdens het gehoor in dringend beroep verklaarde u echter vijf tot zes dreigbrieven te hebben gekregen (CGVS-gehoorverslag DB p. 15). Tijdens het gehoor ten gronde veranderde u opnieuw uw verklaringen en hield u het opnieuw op één dreigbrief (CGVS-gehoorverslag TG p. 4) Ook verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken wegens uw problemen tweemaal naar de politie te zijn gestapt, een

verklaring die u tijdens het gehoor in dringend beroep bevestigde (DVZ-gehoorverslag vraag 41 en CGVS-gehoorverslag DB p. 14 en 18). Tijdens het gehoor ten gronde verklaarde u plots in totaal drie tot vier keer naar de politie te zijn gestapt (CGVS-gehoorverslag TG p. 5). Ook is het opmerkelijk dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken de reactie van de politie bij de eerste klacht als volgt omschreef: "Ik kreeg te horen dat ze wel werk genoeg hadden en dat ik ze met rust moest laten" (DVZ-gehoorverslag vraag 41). Tijdens het gehoor in dringend beroep verklaarde u dat de politie het volgende zei: "We zullen u een kogel door je kop schieten, zodat al uw ideeën uit je hoofd zullen verdwijnen." (CGVS-gehoorverslag DB p. 14), wat een fundamenteel andere reactie is.

Verder is het bijzonder eigenaardig dat uw oom voor uw aankomst in België met geen woord heeft gerept over het feit dat u de resultaten over de volkstelling aan hem zou hebben doorgegeven (zie opeenvolgende gehoorverslagen oom). Bovendien verklaarde hij niet goed op de hoogte te zijn van de problemen die u in Macedonië zou hebben gekend, terwijl u verklaarde met hem over de bedreigingen te hebben gesproken aangezien hij de enige was die u in vertrouwen kon nemen (CGVS-gehoorverslag p. 16). Toen uw oom specifiek over uw problemen werd gehoord, kon hij enkel vertellen dat u werd gevolgd door de geheime politie. Van andere problemen of van concrete bedreigingen had hij geen weet (CGVS-gehoorverslag oom II p. 23 en 24).

Tevens dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over de situatie van de Torbesh in Macedonië in strijd zijn met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde in dit verband meermaals dat u vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst gedood te worden wegens uw politieke ideeën en uw etnie (CGVS-gehoorverslag DB p. 23 en CGVS-gehoorverslag TG p. 7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt vooreerst dat de aantijging dat Macedonische Moslims (waartoe Torbesh behoren) tijdens de volkstelling van 2002 werden geregistreerd als andere etnische groepen (concreet als Albanezen, Turken of Bosniakken) na de volkstelling en vooral na de publicatie van de resultaten ervan, vanuit verschillende hoeken openlijk werd geuit, o.a. door de 'Vereniging van Macedonische Moslims'. Uit geen enkele bron blijkt dat deze personen als gevolg van deze beschuldiging nadien op enigerlei wijze vervolgd werden. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat de internationale gemeenschap de volkstelling, ondanks de aantijgingen, als eerlijk heeft omschreven. In dit opzicht mist uw verklaring dat in het eigenlijke resultaat van de volkstelling 10% van de bevolking zich als 'Torbesh' had geregistreerd, maar dat hiervan in het officiële resultaat geen spoor is terug te vinden (CGVS-gehoorverslag TG p. 3), geloofwaardigheid. Torbesh werden net als andere 'Macedonische Moslims' geregistreerd in de categorie "other". In het officiële resultaat bedraagt de verhouding van het aantal personen geregistreerd onder "other" tegenover de totale bevolking in Macedonië 20.993 op 2.022.547. Uw bewering dat het resultaat van het aantal Torbesh van 10% verdraaid werd naar 1,04% (officiële resultaat van de bevolkingsgroepen onder de noemer "other"), mist dan ook elke geloofwaardigheid. Ook uw meermaals aangehaalde bewering dat u allerlei informatie aan mensenrechtenorganisaties wilde doorgeven maar het niet durfde, o.a. omdat u vreesde dat ze uw naam aan de Macedonische overheid zouden doorspelen (CGVS-gehoorverslag DB p. 17), is weinig aannemelijk. Er kan immers van een organisatie als Amnesty International, waartoe u zich wilden wenden (CGVS-gehoorverslag DB p. 17), verwacht worden dat zij discreet zijn. Bovendien dient er op gewezen te worden dat u zich na uw aankomst in België niet meer gewend heeft tot familie of andere personen in Macedonië om u te informeren over de actuele situatie in Macedonië. U verklaring hiervoor, meer bepaald dat u uw ouders niet ongerust wil maken (CGVS-gehoorverslag TG p. 6), is niet afdoende. Hierbij aansluitend kan worden vastgesteld dat de situatie van de Torbesh in Macedonië in het algemeen niet van die aard is zoals u ze schetst. Zo gebruikte u tijdens uw opeenvolgende verklaringen woorden als "genocide" (CGVS-gehoorverslag p. 3). Ook verklaarde u bijvoorbeeld dat u persoonlijk een partij wilde oprichten, maar dat Torbesh er geen recht op hebben (CGVS-gehoorverslag DB p. 8). Nochtans bestaan er in Macedonië wél partijen die opkomen voor de rechten van de Macedonische Moslims, waaronder de "Democratic Muslim Party", die werd opgericht door Tefik Kadri en waarbij uw oom volgens zijn eigen verklaringen ook zou hebben geholpen (DVZ gehoorverslag oom vraag 41). Verder werd in 2006 nog een Macedonische Moslimpartij opgericht, met name de PEI (Party for European Future). Bovendien is er in geen enkel van de talrijke, recente, over Macedonië beschikbare mensenrechtenrapporten en mediaberichten (waaronder ook het rapport van de Macedonische Ombudsdienst), sprake van gerichte vervolging of mensenrechtenschendingen van Torbesh. Ook het vooraanstaande Macedonische Helsinki Committee heeft geen weet van klachten van Torbesh. Tevens verklaarde u tot tweemaal toe dat de Torbesh (Macedonische Moslims) niet erkend worden als officiële minderheid in Macedonië (CGVS-gehoorverslag DB p. 23 en CGVS-gehoorverslag TG p. 6), terwijl dit in werkelijkheid wel zo is.

Gezien uw verklaringen over de actuele situatie in Macedonië manifest in strijd zijn met de objectieve realiteit, kan ten aanzien van u niet weerhouden worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te hebben, noch kan aangenomen worden dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

De informatie waarop ik mij voor bovenstaande vaststellingen baseer, werd integraal aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Ten slotte dient nog toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw oom, (l.) Nebija (O.V. 5.530.754), heb besloten tot een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De documenten over de volkstelling in 2002 tonen aan dat u inderdaad als rapporteur hebt gewerkt, maar dat werd op zich in bovenstaande vaststellingen niet in twijfel getrokken. Het bewijs van goed gedrag en zeden toont aan dat u nooit werd veroordeeld en dat er evenmin een (straf)zaak tegen u hangende is. Bovendien werd dit attest slechts een week voor uw vertrek uit Macedonië uitgereikt, waardoor de door u beweerde vervolging door de Macedonische autoriteiten (onder meer de geheime dienst) verder wordt aangetast. Over de mensenrechtenrapporten die u hebt neergelegd, meer bepaald jaarrapporten van het Macedonische Helsinki Committee van 2003 en 2004, dient te worden vastgesteld dat deze handelen over de algemene toestand van de mensenrechten in 2003 en 2004 in Macedonië, maar dat ze geen rechtstreekse betrekking hebben op uw persoonlijke situatie. Over de concrete situatie van de Torbesh wordt er met geen woord in gerept. Het rapport 'L'OTAN dans les Balkans et l'initiative pour l'Europe du Sud-Est; les ONG acteurs essentiels du développement de la société civile et de démocratisation en Europe du Sud-Est' toont aan dat uw oom inderdaad een rapport heeft geschreven, maar ook dat werd niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u noch als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, noch voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt."

2.4.1. Verzoeker betwist dat er discrepanties zouden zijn en betoogt dat de tolk tijdens het eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken Servo-Kroatisch was, terwijl hij had gevraagd om een tolk Macedonisch. Hij werd er bovendien verzocht zijn stavingstukken weg te bergen. Ze werden dus niet ingegekeken door de Dienst Vreemdelingenzaken, dit terwijl verzoeker erop had aangedrongen dat een kopij zou worden genomen.

Verzoeker betoogt verder dat hij zowel tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens de interviews bij de verwerende partij het steeds heeft gehad over meerdere dreigbrieven en dat de laatste brief die hij had ontvangen de ernst van de zaak aantoonde. Hij had minder aandacht geschonken aan hetgeen voordien was gebeurd omdat hij toen de ernst van de zaak nog niet inzag. De diverse brieven werden door verzoeker weggegooid om zijn familie er niet bij te betrekken en hen niet bang te maken.

In de drie interviews, zo stelt verzoeker, heeft hij steeds verteld dat zijn paspoort na ontvangst van de laatste brief gestolen werd en dat hij hieromtrent door de politie werd afgescheept. Er wordt gewezen op een 'fundamenteel andere reactie' met betrekking tot de uitslatingen van de politie zoals verzoeker deze verklaarde in de interviews, maar verzoekers verklaringen blijken of door de interviewer of door de tolk niet goed begrepen. Het eerste citaat komt immers uit de mond van de lokale politie, de doodsb bedreiging werd geuit door de geheime politie.

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, daargelaten zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ook tijdens de gehoren bij de verwerende partij, alwaar hij werd bijgestaan door een tolk Macedonisch tegenstrijdige verklaringen aflegde over het aantal dreigbrieven dat hij had ontvangen (vijf tot zes, of één) en over het aantal keren dat hij naar de politie stapte (twee of drie tot vier keer). Deze verklaringen blijken uit de verslagen van de gehoren bij het Commissariaat-generaal ten aanzien van hetwelk, hoewel het geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid bestaat tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (R.v.St, nr.

167.854, 15 februari 2007). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Verzoeker kan er derhalve niet mee volstaan louter te poneren dat hij tijdens alle opeenvolgende interviews steeds hetzelfde heeft verklaard. De vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het aantal dreigbrieven en aangaande het aantal keer dat verzoeker zich bij de politie zou hebben aangemeld blijven onverminderd overeind en doen, gelet op het feit dat ze betrekking hebben op de kern van het asielrelaas, afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Overigens kan er nog op worden gewezen dat, daargelaten verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, uit het administratief dossier onmiskenbaar blijkt dat verzoeker door de verwerende partij duidelijk werd gevraagd of hij naar de politie is gegaan nadat hij werd bedreigd, waarop hij antwoordde dat ze hem daar zeiden dat ze hem een kogel door de kop zouden schieten, zodat al zijn ideeën zouden verdwijnen, terwijl hij thans, in zijn verzoekschrift, betoogt dat dit dreigement door de geheime politie werd geuit, zodat deze discrepantie de geloofwaardigheid van het relaas verder aantast.

2.5.1. Verzoeker stelt dat het niet eigenaardig is dat zijn oom weinig tot geen informatie gaf over de situatie van zijn neef omdat hij zich in de asielprocedure bevond en hem niet in gevaar wou brengen, niet wetende waar de informatie zou terechtkomen. Verzoeker bracht zijn oom wel degelijk in het bezit van de informatie, maar de oom hield verzoekers naam opzettelijk geheim bij de totstandkoming van zijn rapport om hem niet in gevaar te brengen. Dit is, zo stelt verzoeker, een compleet logische beslissing nu de publicatie van deze correcte gegevens van primordiaal belang was. Het feit dat verzoekers oom hem in bescherming wou nemen is zeer aannemelijk, zeker nu verzoeker, toen zijn oom in het kader van de asielprocedure werd ondervraagd, zich nog in zijn land van herkomst bevond.

2.5.2. Verzoeker ontkent niet dat zijn oom, die hij in vertrouwen had genomen over de bedreigingen en die dus wist over zijn situatie, verklaarde niet goed op de hoogte te zijn van verzoekers problemen. De uitleg die hij thans wil geven over dit feit is niet aannemelijk.

In eerste instantie stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat verzoekers oom hierover werd ondervraagd tijdens het gehoor bij de verwerende partij op 9 mei 2005, en dat verzoeker reeds op 14 december 2004 asiel aanvraag in België zodat de stelling dat zijn oom hem wou beschermen omdat hij zich nog in Macedonië bevond, geen steek houdt.

Voorts is het niet aannemelijk dat verzoekers oom wél melding zou maken van het feit dat verzoeker problemen zou hebben met de geheime politie enerzijds, doch er niet verder op in zou willen gaan om verzoeker buiten schot te houden, anderzijds. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het indienen van een asielaanvraag op zich al een uiting is van het vertrouwen in het land van onthaal, zodat één en ander niet te rijmen valt. Het desbetreffende motief blijft derhalve onverminderd overeind.

2.6.1. Aangaande de politieke situatie doet verzoeker gelden dat de informatie van de verwerende partij volstrekt achterhaald is. De democratische moslimpartij werd onder verdachte omstandigheden opgedoekt vlak voor de verkiezingen van 2006. Een contactpersoon van verzoeker probeert hierover meer informatie te krijgen. Nog voor de verkiezingen maar na het opdoeken van de democratische moslimpartij werd in allerijl een nieuwe partij opgericht, de PEI. Dit is echter een door de Macedonische overheid georkestreerde nieuwe partij.

2.6.2. Verzoekers argumentatie kan er niet toe leiden dat het desbetreffende motief in de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen worden gesteld. Verzoeker poneert wel dat de Democratische Moslimpartij in 2006 “onder verdachte omstandigheden werd opgedoekt”, doch brengt hiervan geen enkel bewijs bij, noch van het feit dat de PEI achter de schermen door de overheid zou worden gestuurd. Verzoeker geeft zich dus over aan loutere beweringen, zonder meer, die voor het overige niet wegnemen dat hij tijdens zijn gehoor in

2005, in tegenstelling tot de informatie in het administratief dossier, verklaarde dat de Torbesh geen recht zouden hebben op een partij.

2.7. Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op het feit dat verzoeker de overige pertinente motieven van de bestreden beslissing en de beoordeling van de door hem voorgelegde documenten ongemoeid laat, waardoor deze als niet betwist en vaststaand kunnen worden beschouwd, blijkt dat de verwerende partij op grond van de redengeving in de bestreden beslissing genoegzaam heeft kunnen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Noch verzoekers verwijzing naar “het nieuwe rapport van de Europese Unie over de situatie in Macedonië” waaruit volgens hem blijkt dat de rechten van minderheden er aan banden worden gelegd -verzoeker specificeert overigens niet om welk rapport het zou gaan en voegt het evenmin bij-, noch zijn eigen uiteenzetting over de algemene situatie van de etnische groepen in Macedonië kunnen de Raad ertoe brengen daar anders over te oordelen. Elke aanvraag tot toekenning van de vluchtelingenstatus moet immers individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees heeft voor een persoonlijke, systematische vervolging. De loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst is in principe niet voldoende. De aanvrager dient de link te leggen tussen deze algemene toestand en zijn persoonlijke situatie, hetgeen verzoeker, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen, niet doet. Het enig middel is niet gegrond.

2.8. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker, niettegenstaande hem daartoe de gelegenheid werd geboden middels het indienen van een verzoekschrift tot voortzetting, geen elementen bijbrengt die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen verantwoorden, en de Raad ontwaart er geen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.